

Skatteministeriet

3. maj 2019
J.nr. 2019 - 4966

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 212 – Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven. (Aftale om en ny ankenævnstruktur og en hurtigere vej gennem klagesystemet retssikkerhedspakke IV).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 4 af 30. maj 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (S).

Karsten Lauritzen

/ Per Hvas

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere Skatteankestyrelsens/sekretariatets udsendelse af forslag til afgørelse udenom beslutningsmyndigheden. Det fremhæves i den politiske aftale, at Skatteankestyrelsens primære opgave fortsat er at være sekretariat for ankenævnene og Landskatteretten. Skatteankestyrelsen har udviklet den praksis, at de sender en sagsfremstilling indeholdende et forslag til klagens afgørelse til klager, uden at Skatteankenævnet som beslutningsmyndighed er involveret. Det er fra aktive nævnsmedlemmer oplyst spørgeren, at dette har givet anledning til en række markante udfordringer, herunder at forslaget ikke nødvendigvis udtrykker Skatteankenævnets opfattelse, og at det er grundlaget for klagerens beslutning om sagens videre behandling, f.eks. om klageren ønsker foretræde for nævnet. Vil ministeren oplyse, om der er lovmæssigt grundlag for, at sekretariatet (Skatteankestyrelsen) fastholder, at de er forpligtet til at fastholde denne uhensigtsmæssige praksis, som er en nyskabelse i forhold til tidligere praksis?

Svar

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet modtaget følgende oplysninger fra Skatteankestyrelsen:

”Skatteankestyrelsen bemærker indledningsvis og for en god ordens skyld, at styrelsen sender sagsfremstilling med forslag til afgørelse ud som følge af lovgivningen – ikke som følge af en praksis, styrelsen selv har udviklet.

Det fremgår således af skatteforvaltningslovens § 35 d, stk. 1 og 2, jf. § 19 stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., at det er skatteankeforvaltningen – det vil sige Skatteankestyrelsen – som skal udarbejde og udsende sagsfremstilling med forslag til afgørelse til klagerne i nærmere angivne sager, herunder sager der skal afgøres af skatteankenævnene.

Tilsvarende fremgår det af lovbemærkningerne til skatteforvaltningslovens § 35 d, stk. 1, at det er Skatteankestyrelsen, som udarbejder og udsender sagsfremstillingen. Det fremgår også af lovbemærkningerne, at sagsfremstillingen ikke skal forelægges ankenævn eller Landskatteretten, forud for udsendelsen.

Denne fremgangsmåde er indført med lov nr. 649 af 12. juni 2013 om den nye klagestruktur. Fremgangsmåden er ens på tværs af afgørelsesmyndigheder, og styrelsen er efter loven forpligtet til at følge denne fremgangsmåde.

Udarbejdelse og udsendelse af sagsfremstilling foretages som et led i høringen af klageren. Da styrelsen som sekretariat for alle afgørelsesmyndigheder forestår sagsforberedelsen, er det også styrelsen, der som et nødvendigt led i denne sagsforberedelse foretager høringen af klageren ved at udarbejde og udsende sagsfremstillingen med forslag til afgørelse.

Sagsfremstillingen er således ikke en forhåndsstillingstagen til sagen fra afgørelsesmyndighedens side. Det betyder også, at afgørelsesmyndigheden – fx skatteankenævnet – ikke på nogen måde er bundet af styrelsens foreløbige vurdering af sagen i form af sagsfremstil-

lingen med forslag til afgørelse, når skatteankenævnet senere skal afgøre sagen. Det fremgår af tekst og format i sagsfremstillingen med forslag til afgørelse – netop for at sikre, at klageren ikke oplever sagsfremstillingen som andet og mere end styrelsens foreløbige opfattelse af sagen under sagsforberedelsen.

Det vil alt andet lige forlænge sagsbehandlingstiden i sagerne, hvis en sagsfremstilling først skal godkendes i fx skatteankenævnet, før den udsendes, da sagsfremstillingen i så fald skal afvente behandling på et møde i et skatteankenævn.”

Jeg er enig med Skatteankestyrelsen i, at det kan risikere at forlænge sagsbehandlingstiderne, hvis Skatteankestyrelsens sagsfremstilling skal godkendes af skatteankenævnet inden udsendelse. Det vil ikke være hensigtsmæssigt. Reglerne i dag bygger på forudsætningen om, at skatteankenævnet kan fravige Skatteankestyrelsens forslag til afgørelse, hvis skatteankenævnet er uenig heri. Det viser, at det er lægmænd i skatteankenævnet, der har afgørelseskompetencen, og sådan bør det efter min opfattelse også være.

Derfor er jeg også glad for, at der med Aftale om en ny ankenævnstruktur og en hurtigere vej gennem klagesystemet – *Retsikkerhedspakke IV*”, bevares et stærkt lægmandselement i skatteankenævnene.